

Názor ve věci nářku

Jan Burian

Když jsem opravdu pořádně na dně
asi tak dva a půl sáhu hluboko
bývá mi zatěžko to tajit
jenomže musím neboť jinak
mi ostatní chtějí pomoci dokonce mě spasit!

Zasypávají mě dobrými radami
jak by měl vypadat můj život.
Já - který přece jenom jakž takž vím
co to znamená být já -
sotva vím jak by měl vypadat můj život -
tak jak to můžou vědět ostatní?

Třeba jsem příliš podezíravý.
Vzpomínám si ale s hrůzou jak jsem jednou
dal radu příteli v tísně
a on se podle ní ten chudák zařídil.
Teprve po dvou promarněných létech
sám zjistil pravý opak.
A jedné dívce která jen tak tak
že měla nehty ještě nad propastí
jsem řekl bezmocně: